

se den billige og lempelige Maade, hvorpaa ret gemene Dyrplagere slippe fra deres Handlinger. Jeg har i flere Tilfælde foranlediget Domme, der efter mit Skøn vare for lempelige mod de paagældende Dyrplagere, idet de enten havde medført Frifundelse eller en ringe Straf, indankede for overordnet Ret, deriblandt ogsaa for Højesteret, og jeg har haft den Tilfredsstillelse, at der har været Tilfælde, hvor den ved en lavere Instans frifundne er bleven dømt, og andre Tilfælde, hvor Straffen er bleven forhøjet. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem, at vore Bestemmelser om Straf for Dyrplageri trænge til en Revision, men det samme er jo Tilfældet med en hel Række andre Bestemmelser i vor Straffelov. Og netop for at foretage Forberedelser til en saadan Revision, sidder der jo nu paa andet Aar en Straffelovskommission og arbejder, og jeg haaber paa, at denne Kommission ogsaa vil tage dette Spørgsmaal op til Revision. Og for øvrigt skal jeg love, at hvis jeg, naar denne Straffelovskommission er færdig, og der paa Basis af dens Forhandlinger skal forelægges et Forslag for Rigsdagen, er Justitsminister — hvilket det ærede Medlem jo for øvrigt ikke haaber —, da skal jeg, for saa vidt Kommissionen skulde have forbigaaet dette Spørgsmaal, søge at bringe disse Bestemmelser ind under en skærpende Forandring.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) talte paa ny om Spørgsmaalet angaaende Flakkebjerg. Jeg skal allerførst sige til det ærede Medlem, at jeg er jo ikke i Stand til at forflytte Forstander Mortensen. Det fremgaar af de Udtalelser, jeg fremsatte i Formiddagsmødet angaaende Justitsministeriets Stilling til Anstalten Flakkebjerg. Min Stilling til denne Sag har været den, at jeg, da der forelaa Andragende fra Anstaltens Bestyrelse om Godkendelse, har — ogsaa for en væsentlig Del foranlediget ved det ærede Medlems Henvendelse til mig — ladet, forinden Spørgsmaalet om Godkendelse blev afgjort, foretage den omfattende Undersøgelse, som har fundet Sted, og at jeg i Undersøgelsens Resultat ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at nægte den Godkendelse, der var ansøgt, en Godkendelse, der selvfølgelig ikke er given anderledes, end at den til enhver Tid, hvis der skulde komme til at foreligge Misbrug paa Anstalten, vil kunne tages tilbage. Hvad Strafferegulativet angaar, vil jeg minde ærede Medlemmer i dette Ting om — det er noget, som passerede, før det ærede Medlem for

Fredericia fik Sæde i Tinget —, at jeg ikke har ønsket at udstede dette Strafferegulativ. I Forslaget om Børneopdragelse, om Tilsyn med forsømte og vanrøgtede Børn, var der, stammende fra Børnelovskommissionens Side, et Forslag om Straffebestemmelser. Denne Børnelov var, som jeg den Gang udtalte, Pryglelov Nr. 2. Men medens man ikke fra nogen Side her i Tinget havde noget at indvende imod, at der paa en saadan Opdragelsesanstalt blev anvendt legemlig Straf, ønskede man, at Straffebestemmelserne ikke skulde findes i Loven, men at deres Fastsættelse skulde overlades til Justitsministeren. Jeg hævdede netop, at de burde staa i Loven, og at jeg ikke ønskede at have denne Myndighed. Men fra alle Sider i Tinget var der saa stor Tillid til mig, at man absolut vilde have Udarbejdelsen, Udfærdigelsen af dette Strafferegulativ lagt i min Haand, saa at jeg var nødt til at bøje mig derfor. Nu har jeg den Mening, at disse Strafferegulativer, som jeg har affattet, ville komme til at virke human og saaledes, at Straffeanvendelsen ikke bliver strengere, end hvad der paa en saadan Anstalt, hvor der jo ofte vil være ret vanskelige Børn, vil være nødvendigt. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at Strafferegulativet er saaledes, at det ikke paa Flakkebjerg vil kunne anvendes til Misbrug, uden at det meget hurtigt vil blive opdaget, og uden at Følgerne deraf meget hurtigt ville komme over den, som maatte have gjort sig skyldig i noget Misbrug. Med Hensyn til de afholdte Afhøringer er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem mener, at Beboerne i Flakkebjerg og Omegn ikke have haft Lyst til at udtale sig. Forholdet er netop det, at en overordentlig stor Mængde af Beboerne i Flakkebjerg og rundt omkring paa Egnen har udtalt sig under Afhøringerne, og vi hørte jo ogsaa — i Gaar var det vistnok —, at det ærede Medlem for Skelskør (R. Andersen), i hvis Valgkreds Anstalten ligger, udtalte sig om Beboernes Opfattelse af Forholdet paa Flakkebjerg ganske i samme Retning som den, der er kommen frem under Afhøringerne. Naar det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) sagde, at han ikke havde kunnet bære sig ad paa nogen anden Maade, end han har gjort, saa har jeg ikke et eneste Ord at sige dertil. Jeg har ikke rettet en eneste Bebrejdelse mod det ærede Medlem for, at han drog denne Sag frem, og har heller ikke fundet, at der var nogen Grund dertil. Jeg har tværtimod udtalt, da jeg havde Ordet sidst om denne